

חוק עבודת נשים (תיקון מס' 38), התשס"ז–2007*

תיקון סעיף 6

1. בחוק עבודת נשים, התשי"ד–1954¹, בסעיף 6, אחרי סעיף קטן (ז) יבוא:

"(ח) (1) עובד שאשתו ילדה, ייתן לו מעבידו חופשת לידה חלקית, בתקופת חופשת הלידה שנותרה מתום ששת השבועות הראשונים שלאחר יום הלידה, אם התקיימו כל אלה:

(א) אשתו זכאית לחופשת לידה והיא הסכימה בכתב לוותר על חלק מחופשת הלידה המגיעה לה בתקופה שנותרה מתום ששת השבועות הראשונים שלאחר יום הלידה;

(ב) אשתו עבדה, בתקופה האמורה בפסקת משנה (א).

(2) שר התעשייה המסחר והתעסוקה יקבע כללים לביצוע הוראות פסקה (1), ובין השאר, כללים בדבר חובת מסירת הודעה למעביד על ידי שני בני הזוג.

* התקבל בכנסת ביום כ"ו בסיון התשס"ז (12 ביוני 2007); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 297, מיום י"ט באייר התשס"ז (7 במאי 2007), עמ' 610.
¹ ס"ח התשי"ד, עמ' 154; התשס"ז, עמ' 306.

(3) שר התעשייה המסחר והתעסוקה יקבע, באישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, נסיבות מיוחדות שבהתקיימן יהיה עובד זכאי לחופשת לידה לפי הוראות סעיף קטן זה, אף אם לא התקיים האמור בפסקה (1)(ב)."

תיקון חוק הביטוח
הלאומי – מס' 97

2. בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995 –

(1) בסעיף 49, האמור בו יסומן "(א)", ואחריו יבוא:

"(ב) המוסד ישלם לזכאי לחופשת לידה לפי סעיף 6(ח) לחוק עבודת נשים, וכן לעובד עצמאי שמתקיימים בו התנאים האמורים באותו סעיף, דמי לידה, בעד פרק הזמן שלרגל חופשת הלידה ולצורך הטיפול בילדו הוא אינו עובד או אינו עוסק במשלח ידו, ובתנאי שמתקיימים כל אלה:

(1) הוא עובד או עובד עצמאי כאמור בסעיף 40(ב)(1), בשינויים המחויבים;

(2) שולמו בעדו דמי ביטוח משכרו כעובד או ששילם דמי ביטוח מהכנסתו כעובד עצמאי בעד 10 חודשים מתוך 14 החודשים שקדמו ליום הקובע או בעד 15 חודשים מתוך 22 החודשים שקדמו ליום הקובע; לענין סעיף זה, "היום הקובע" – היום שבתום ששת השבועות שלאחר יום הלידה או היום שבו הפסיק לעבוד, לפי המאוחר;

(3) אשתו זכאית לדמי לידה לפי פרק זה, בעד אותו פרק זמן, ולא שולמו לה דמי הלידה בעד פרק הזמן המלא כאמור בסעיף 50(א)(1).

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), לא ישולמו דמי לידה לזכאי כאמור בסעיף קטן (ב) בעד תקופות אלה:

(1) תקופה של שישה שבועות רצופים שתחילתם ביום הלידה;

(2) תקופה שבעדה שולמו לאשתו דמי לידה;

(3) תקופה הפחותה מ־21 ימים רצופים.

(ד) דמי לידה ליום לפי סעיף קטן (ב) הם שכר העבודה הרגיל של הזכאי לדמי הלידה, ויחולו לענין זה הוראות סעיפים 53, 54, 55 ו־56, בשינויים המחויבים;";

(2) בסעיף 57 –

(א) בסעיף קטן (ד), בסופו יבוא "ואולם לענין קביעת שיעור הגמלה יחולו הוראות סעיף 49(ד)";

(ב) במקום סעיף קטן (ה) יבוא:

"(ה) אומץ ילד כאמור בסעיף זה על ידי מבוטחת כאמור בסעיף קטן (ג) ובן זוגה הזכאי לגמלה כאמור בסעיף קטן (ד), תשולם גמלה לפי הוראות סעיפים קטנים (ג) או (ד), לפי הענין, לאחד מבני הזוג לפי בחירתם, ובלבד שלא תשולם גמלה –

(1) לשני בני הזוג, בעד אותו פרק זמן בשל אותו אימוץ;

(2) לאחד מבני הזוג, בעד תקופה הפחותה מ־21 ימים רצופים."

תחילתו של חוק זה ביום י"ג באייר התשס"ז (1 במאי 2007) (בסעיף זה – יום התחילה); ואולם לא יישא מעביד באחריות לפי כל דין בשל כך שלא נתן לעובדו חופשת לידה לפי הוראות סעיף 6(ח) לחוק עבודת נשים, התשי"ד–1954, כנוסחו בסעיף 1 לחוק זה, בתקופה שמיום התחילה עד יום פרסומו של חוק זה.

אליהו ישי
שר התעשייה המסחר והתעסוקה

אהוד אולמרט
ראש הממשלה

דליה איציק
יושבת ראש הכנסת

דליה איציק
ממלאת מקום נשיא המדינה

² ס"ח התשנ"ה, עמ' 210; התשס"ז, עמ' 360.